

haft en Gevinst paa 50 Ø., men sluttede med en Gevinst paa 25 Ø., sagde han, han havde haft et Tab paa 25 Ø.

De Herrer gør ganske det samme. De siger: Vi har en Gang været saa højt oppe, derudfra regner vi, og derved fremkommer saa det frygtelige Tab. Paa den Maade kan man jo altid faa et Tab, men man kan ikke bruge den Fremgangsmaade; man maa gaa ud fra noget andet, og der er ikke andet at gaa ud fra end Forholdene før Krigen, altsaa før 1914. Og sammenligner man dem med de nuværende Forhold, ser det ikke nær saa galt ud, som de Herrer siger. Hvis man f. Eks. tager Mælkenoteringen for 1912, stod den paa 9,8, i 1914 var den gaaet ned paa 9,5, og saa kan man regne, den staa omtrent konstant, indtil den i 1918 og 1919 springer op til 31, altsaa omtrent til det 3-dobbelte. Nu tager de Herrer, der raaber saa højt op om Landbrugskrisen, ikke Tallet fra 1914, for hvis de gjorde det, vilde Billedet faa et helt andet Udseende, men de tager Tallet fra 1919, da det var paa det højeste Punkt, 31 Ø., og siger: I Fjor var Smørprisen ca. 6 Kr., nu er den nede i Nærheden af 3 Kr., kan I da ikke se, at det er galt? Men hvis man sammenligner med Prisen før Krigen, viser det sig, at til Trods for, at Smørprisen er gaaet ned, er Mælkenoteringen dog over 15 Ø., altsaa noget nær det dobbelte af, hvad den var før Krigen, og her i København er den 18 Ø., altsaa det dobbelte af, hvad den var før Krigen. Det viser alligevel, at Forholdet ikke er saa galt.

Hvis man saa spørger, hvad Landøkonomisk Driftsbureau mener om Forholdene, saa fører det ogsaa et andet Sprog end de Herrer. I et lille Hæfte, vi nylig har faaet, siger Landøkonomisk Driftsbureau noget helt andet end de Herrer. Der siges nemlig f. Eks. med Hensyn til Flæskeprisen, at Majsprisen har gennem den største Del af Aaret 1925 ligget lavere end i 1924, medens Flæskeprisen en Del af Aaret har ligget højere, og Bureauet opgør Resultatet saaledes, at Majsprisen er 4 Kr. lavere, og derved fremkommer der et Overskud pr. Svin, der er 16 Kr. højere end i Aaret forud. Det maa derfor antages, at Flæskeproduktionen for Tiden giver et ret tilfredsstillende Udbytte. Der tilføjes endvidere med Hensyn til Smørret: „Ogsaa for Smørproduktionen har Forskydningen mellem Prisen paa Smør og Kager levnet et større Overskud for Aaret 1925 som Gennemsnit end Aaret før“.

De Herrer begaar den Fejl, at de vel nævner de nedadgaaende Priser for Smør, men de nævner ikke Prisen paa Raastoffer, hvoraf det forædlede Produkt fremstilles.

Endvidere nævner de ikke en anden Ting, som det forekommer mig, at man ikke kan komme udenom, naar der er Tale om, hvorvidt der er Landbrugskrise eller ej, nemlig at i Aaret 1925 havde man den største Høst her i Danmark, vi har haft i mange Aar, maaske nogen Sinde. Kartoflerne gav f. Eks. det dobbelte af, hvad de gav i 1924, Høet gav 50 pCt. mere, alle Kornsorter gav 10 pCt. mere, og ogsaa Roerne gav betydeligt mere i Udbytte. Hele denne mægtige Høst, hvorpaa Landbrugets Økonomi skal grundes i det kommende Aar, omtaler de Herrer ikke; de taler kun om Smørprisen og siger: Kan I ikke se, hvor den daler, og kan I ikke se, hvor Krisen er over Landbruget? Som Følge deraf maa ingen røre ved noget Tilskud, som vedrører Landbruget.

Nu vil jeg sige til de Herrer, at for saa vidt de paa et eneste Punkt kunde paavise, at de Tilskud, der her er Tale om, berørte Landbruget, saaledes at ved en Nedsættelse af disse Landbrugets Fortjeneste nedsattes, og Landbrugets Konkurrencedygtighed gjordes mindre, saa kunde det maaske være betænkeligt. Men det er der ingen af de Herrer, der har været i Stand til at paavise, tværtimod, hvis man gennemlæser deres Taler, viser det sig Gang paa Gang, at der ingen saglig Begrundelse ligger bag alt, hvad de Herrer har sagt. Det er kun Ord, hvori man vil søge at drukne dette lille beskedne Lovforslag, fordi det nu en Gang gaar ud over Landbruget, og det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til at gøre. Jeg føler mig overbevist om, at de Herrer heller ikke ude omkring hos praktiske Landmænd vil faa den Tilslutning, som de efter deres Indlæg her haaber paa.

Jeg vil endnu en Gang anbefale Lovforslaget. Jeg vil ogsaa haabe, at de Oplysninger, de Herrer har ledt efter, maa komme frem, naar vi kommer i Udvalget, og jeg vil gøre de Herrer den Indrømmelse, at hvis det skulde vise sig, at der til Industrien ydes Tilskud paa akkurat samme Maade, som der her er Tale om, uden fjerntest Forbindelse med Industriens Konkurrencedygtighed eller Fremgang, skal jeg være villig til at støtte det ærede Medlem Hr. Pinstrup i ogsaa at faa den Slags Tilskud væk. Til Gengæld haaber jeg, at det ærede Medlem, naar det hele bliver klarlagt, i Udvalget vil arbejde med paa dette Lovforslag paa en saglig Maade.

Det er sentagne Gange bebrejdet den højtærede Minister, at han har fremsat Lovforslaget. Jeg forstaar ikke, at nogen kan komme med den Bebrejdelse. Den nu-